

Stari grehi.

Tam za mejo koraka počasi, s palico v roci, pohabljen, v dve gubi stisnena, suha ženica, nekdanj lepa in čvrsta devica cvetočega obličja; suhi kašelj jo večkrat ustavi, nasloni se na palico, ktera jej je edina podpora ter z glavo maje in mrmra: ako pojde tako dalje, ne bodem dolgo trave tlačila, moje gomilo bo trla kmalo živih peta. Skuša pospeševati korake in premagati naravni zakon, pa vselej po malo stopinjah počiva, omamljena premišljevač grenko osodo. Cvetoča leta se jej blešče pred očmi, blagostanje nekdanje dobe, obilo prijateljev in čestiteljev, moč in udanost svojih zvestih, vse to je bodalo v prsa, ki bolno srce zbada v britke misli: to imam vsled starih grehov.

Avstrija, nekdanj mogočna, velika, ktere prijateljstva so vse velevlasti iskale, ktere obraz je bil jasen in osoren; ako je srdito pogledala soseda, obledel je in iskal zakotja, da potolaži srdito oko, iz ktere mu preti poguba. Trdno je stala lepa krona, iz različnih kamenov vseh državnih dežel, kakor trdnjava v mogočnej obiliki, stala je v grozo vsem sovražnikom Avstrije ter dičila deviško glavo. — Danes zdihuje, pohabljen, vsled starih grehov, v zercalo se ogleda, ustraši se nad svojo podobo: kje ste moji lici, kje zlati lasje, s kterimi sem vezala krono? kje so deli krone? tu manjka kamena v obročku, o! spominjam se, nesposmetno vedenje, nepremišljeno ravnanje in prazna vera na svojo moč me je pohabila, bodem vedno čutila hude nasledke, dokler se ne naslonim na ogromno podporo in večino moje družine. Dokler mi bodo dvorili sedanji gospodje ter mi slikali zlate gradove v zrak; ne nadejam se okrevanja, temveč se bodem pomikala spropadu bližje in bližje, da me brez ovinkov lastni moji ljubimci v propad pahmejo. Čutim, česa mi manjka, teži me nemško-madžarski frak, duši me madžarsko-nemški atila, da komaj diham; to je vzrok starih grehov.

Slovanska oprava bi me vravnala, prostej bi dihal, moji dvorniki bi uljudni bili, ne silili bi mi krinke nositi, ne računila bi, da je dvakrat tri devet, kakor tudi ne, da je 9. več nego 19. Minola leta, stari grehi zavirajo zdaj pri nas v Avstriji vsak naravni napredak, preveč se je grešilo z vlastjo, preveč se je zlorabila oblast. Kedo so Čehi, tega danes nihče več ne praša, kedor je le 4. razred ljudske šole izvršil; kako se je tam zlorabila oblast in zakoni, to je vsem znano; prišel je Kolar, da kakor nekdanji Hajnau ukroti Čehe, kteri so po postavnem in naravnem potu svoje pravice zahtevali; kako se je razpustila neka stara historična družba, kako se je sleparilo s židovskim čabrusom, da so se kupovala velika posestva, da bi vničili moč narodu in jo zlomili s posebnimi privilegijami, ktere so dohajale v skrivnih poveljih neke stranke, ktera se imenuje rabelj Avstrije. Čehi so danes neupogneni, utrjeni in nepremagani na svojem mestu v veliko sra-

moto onim, kteri so hoteli zlomiti narod in ga politično tako pomandrat, da bi ga moral zagrebsti politična smrt. Stari grehi imajo svoje nasledke tudi pri nas v Trstu, to da v drugi obliki, nego na Češkem.

Pri nas v Primorji se je podpirala državi nasprotna laška stranka, ktera je na tri kraje koristila: utrdila je namreč laški živelj, polasčevala Slovence in izvalila močno propagando za zedinjeno Italijo. Danes je seme starih vladnih grehov obrodilo cvetje, ki razprostira neprijetni duh celo na Dunaj. Möringovo ime nosi vsak tržaški Slovan pri vsaki jezi na koncu jezika, prokletstvo ga spremlja; to danes čutijo v visokih krogih, da so račun narobe delali, da s tem niso Slovane vničili, ampak svojo moč omajali in državno položje stresli. Stari grehi nekdanje vlade so vzrok, da ne moremo v sedajnosti od vlade tirjati čud, kterih brez sile noben namestnik izvršiti ne more. Stari grehi so krivi, da se v sosednjem kraljevini vedno bolj zbuja reklama po avstrijskih pokrajinah.

V Ljubljani je postalo stanje domačinov vsled starih in novih grehov raji podobno; kedo je zakrivil to in še zakrivilja dan na dan, to vsak ugane; kako se je delalo pri volitvi v trgovinsko zbornico, kak je bil izid? lahko se reče, da je trgovinska zbornica zastopnica beriške trgovine, ker prav beriči so največjo rolo igrali, komandirani od zgoraj? Kako je šolstvo, kak jezik se uči, kako se nemščina vailjuje v raznih predmetih pocukrana, kako se domači jezik zaničuje? in vse to zato, da bi v temi ribili za svoj namen oni, kterim je izročena oblast. Poslušaj, dragi bralec, hrabrega Dalmatina, kako britko ti on potoži: Mi jadni Dalmatini bili smo pozabljeni deveta dežela, kedo je pri nas prej šole poznal? kedo se je za nas brigal, razen le davkarjev in sodcev, da smo nosili novce v blagajnico in dajali vojake, sami pa branili doma jadranske obale in odbijali turške napade izza gor? Stari vladni grehi so krivi, da nismo imeli drugega pota, razen planega morja. Stari grehi so vzrok, da je leta 1869 bukno la vstaja, ktera je pogoltnola državi 16 milijonov in 15 tisoč ubogih vojakov. Še danes se greši na stari račun v naši zemlji, zakričal bo gorostazen Dalmatinec, Italijanska stranka ima še vedno upliv, da grdi jo židovi in turški prijatelji zaščitnika vlade, namestnika Rodiča, ker je Slovan in je pomiril nevarni požar v Boki, ali stari grehi obrode državi po tem načinu obupen sad in britko osodo.

Zdravil za stare grehe se nahaja v obilnej meri, samo, da jih bolnik rabi; kar se je zakrivilo v mladih letih v državi, zdaj je uže zastarano, stari grehi so in ti se morajo popraviti, drugače je država na pogubi. Skloni se Avstrija, ki imaš sušico, ter ogrizni pelinove vršičke, grenko bode, začetek zdraviljstva je težak, ali začeti se mora. Grenek bode nemško-madžarskim občutkom pelin, narava se bode protivila, ali nasledki bodo dobri, okrepljeni in edini živelj Avstriji. Spokori stare grehe, še je čas,

nij še vse zamujeno, okrepiš s e, zadobiš novo moč, ktero ti le edini Slovan dá. Mogočnost Avstrije bo svetila iz sredine Evrope ko biser, kakor hitro spokori stare grehe.

Dopisi.

V Trstu 4. marcija.

Beseda, ktero so napravili koperski pripravniki v prostorih rojanske čitalnice, bila je nepričakovano dobra. Orhester slovenskih pripravnikov je bil jako dobro vreden in igral je, da se mu je bilo čuditi, zato pa je tudi žel obilo pohvale.

Sporoč se je izvrševal točno, vse godbene komade je ljudstvo mirno poslušalo in bilo očarano od ubranih glasov, ktere so umeli izvajljati mladi gospodje godbenemu orodju. Govoru je bil predmet, kako se je vesti učitelju, ako hoče mladino v narodnem duhu odgojevati; bil je pohvalno sprejet. Deklamacija je bila jako dobro zbrana in občinstvo je večkrat z dobrokljici deklamatorja zadržalo, povdarjal je posebne stavke z ognjem in srdjo, kar se je prav dobro prilegalo. Petje je bilo dobro, občinstvo je to kazalo s tem, da je gromovito ponovitev vsake pesmi zahtevalo. Igra *Novci za diplomo*, v naši čitalnici še ne igrana, vzbudila je obilo smeha. Vrli dijaki so predstavljali dijaško življenje naravno, naslikali vse zvijače in prekanenosti dijaškega življenja, kako je hudo, ko ni novcev, tovaršijo v hudih in dobrih časih. Prav dobro je bil prizor izvršen, ko striček obišče svojega stričnika in novce prinese, in ko se stari zopet vrne in vidi, kako predrzno se trije dijaki za njegove novce goste, z gorjačo hoteč vse otepsti znosi se nad strežajem, ko skledo jedi na mizo prinese, s tem, da z gorjačo po skledi trešči in jo zdrobi na kosce. Reči se mora, da so izvrstno igrali. Po igri je bil ples v zgornji dvorani, dijaška godba je igrala, plesalo se je da belega dne; v spodnji dvorani pa so pevci prepevali, da je bilo veselje, mej odmorom so se vrstili govori in napitnice. Dijaki na Dunaji so se spomnili te veselice, poslali so brzojav, ki se glasi: Koperskim pripravnikom, prihodnjim učiteljem njezne mladine slovenske, buditeljem narodnosti mej prostim narodom, kliče gromovito živelj: Dunajska Slovenija. Zaoril je gromoviti odzdrav od peneče Adrije na modri Dunav: Živelj! Občinstva se je nabralo obilo, vse je bilo polno in prostora je začelo primanjkovati, pa kakor pregovor pravi: *Dobrih ovac gre veliko v en hlev*, tako se je tudi tu potrpelo za nekaj časa v gnječi.

Iz državnega zbora.

(Dalje in Konec).

Zgodovina industrije nam kaže nadalje, da, ako je kak obrtnjski razdelek odlično blago izdeloval, je vselej mogel prodreti na vrh, kljubu colom pri uvaževanju, in sicer zato, ker je dobrost blaga vse nadmašila.

Trebam jedino omeniti fabrik za užigalne klinčke. Nekoč je v tem oziru imela prednost Nižja Avstrija, osobito Dunaj, sedaj italijanske tovarne prav srečno tekmečujó. Nadalje opozorujem na obrtnijo z usnjem ter na izdelovanje papirja itd., pri čemer je kako neznamenito mestice ali kako majhno selo, o katerih se prej nij znalo, da sta v obče na svetu, zaslovelo še svojimi izdelki ter premagalo vso konkurenco in vse težave pri colu, transportu itd.

Posebno na Goriškem imamo v g. baronu vitezu Zahonyju obrtnika, kateri v predenji, izdelovanji papirja i moke, v parnih mlinih gotovo ne treba nobenega brambenega cola, baš ker je delalen in okreten tovarničar.

Ta izkustva nam kažejo pot, po katerem nam je v sedanjem vprašanji hoditi.

Naša naloga ne bodi, da bi z umetelnimi sredstvi obrtnikom dajali brambo na trošek in z denarjem *konsumentov*, nego skrbeti nam je, da izboljšamo obrtnijo na toliko, da se okrepi se svojo močjo, a ne z denarjem svojih konsumentov ter da more s tujo obrtnijo zmagovito tekrovati.

Ta sredstva imamo najti v obrtnijskih razmerah samih.

Jaz takovšnega popolnega programa podati ne morem, ali menim, da bi ona sredstva utegnili le tá biti:

1. Ugodne trgovinske pogodbe, posebno z nam sosedno državo *Italijo*, katera vrlo mnogo obrtnih izdelkov naših dežel potrebuje.

Upam, da se pri pregledovanji te pogodbe, katero se je uže pričelo, ponudi prilika, mnogokaj, kar se je zanemarilo, popraviti.

2. Urejen transport, osobito na železnicah, s tem, da se odpravijo diferencialne tarife ter da malo po malo prehajajo železnice v državno oskrbnitvo.

3. Z izobraževanjem tehničnega in obrtniškega dela industrije po vsakovrstnih obrtniških *šolah* ter s povzdigo nauk, česar v Avstriji še silno pogrešamo; kajti mi nemamo skoro nobednih takovih višjih šol.

4. Izpodbujevanje domačih obrtnikov, da se gredo v inozemstvo v dobre fabrike učiti. V ta namen bi se imele ustanoviti stipendije, ki bi se razdajale v precejšnih ter truda vrednih zneskih.

5. Razpis znatnih nagrad v denarjih onim obrtnikom, kateri bi posebnega kaj izumili ali kako stroko obrtnije do posebne višine povzdignili.

6. Dovoljenje večjih pravic trgovskim in obrtnijskim zbornicam, da mogo one uvesti nekakovo samoupravo.

7. Primernejše zakonodajstvo za fabrike, ker je sedanje pomanjkljivo; k temu prištevamo tudi milejše pobiranje prihodninskih davkov.

8. Podpore v napravo poslopij za centralne zaloge industrijskih izdelkov.

9. Dober delniški zakon, ker je bodočnost delniških društev utemeljena na obrtnijskih in poljedelskih tleh.

Na ta moja uvaženja naj se izvoli visoka zbornica ozirati.

Specijalnega predloga ne stavljam nobednega, a prosim, da dobro premislite, predno jug monarhije severnim fabrikantom ko tributen izročite.

Sè *svojega* stališča morem zatorej jedino za trgovinsko *svobodo* in proti brambenemu colu, tedaj tudi proti predloženemu colnemu tarifu glasovati.

Politični pregled.

Vse zadnje dni je državni zbor obravnaval colno tarifo. Col na kavo smo uže zadnjič naveli, na petrolije, ki je bilo doslej cola prosto, naložilo se je 3 gl. od novega centa. Tudi v madžarskem državnem zboru so dolge colne obravnave; ker so pa tam obveljali višji coli, nego pri nas, zato je uganjka, kako se doseže z Madžari mejnarodna nagodba.

Minister zunanjih zadev, grof Andrašić zahteva 60 milijonov zajma (posojila), kakor pravi, zato, da more varovati državne interese gledé orijentalnega praskanja. Mi smo te misli, da so ti novci za to namenjeni, da naša vojska posede Bosno i Hercegovino; za vojno na Ruse bi to bilo veliko premalo.

Volitve v deželne zbore, ki so imele biti spomladi v nekterih kraljevinah, odložene so do jeseni. Ugiblje so, zakaj se je to zgodilo; najbrže je vzroka iskati v zunanjih razmerah.

Minoli teden je bil zopet velik krik: vojna, vojna na Ruse!

Angleška vlada je močno orožjem rožljala, madžarski časniki so kar divjali; a kaj naglo je Angležem palo srce v hlače i madžarski napuh je dobil zaušnico, ker Rusi se niso menili za britanske lorde, še manj pa za madžarske mrzkoglavce, ampak delali so mirno i brezi strasti sklenoli mir s Turčijo. Mirovna pogodba ni še popolnem znana; toliko se vendar uže vé, da dobí Bolgarija lastnega kneza i da bo sezala od Črnega morja do Srbije, do Drinopolja in Soluna; Srbija dobí večji del stare Srbije in Črnagora Niksič, Podgorico, Spuž, Bar in Ulčinje.

Rumunija se poveča z Dobručo, nasproti pa ona odstopi Rusiji tisti del Besarabije, kateri je bil pred krimsko vojno ruski. Bosna i Hercegovina doboste tiste reforme, katere jima je priznala carigradska konferenca, enako tudi Tesalija in Epir. Vojaško brodovje ostane Turčiji, platiti pa ima Turčija Rusiji 1400 milijonov vojne odškodnine; ker pa Turčija nema toliko novcev, da bi mogla plačati, zato odstopi Armenijo Rusom za 1100 milijonov gold. Rusi dobodo v Armeniji Kars, Ardahan i Batum. 50.000 ruskih vojakov ostane dve leti v Bolgariji, da vredé to deželo; ali pa po dveh letih res zapusté Bolgarijo, to je še praskanje, ker kedo vé, kaj se do tega časa še vse ne zgodi.

Denašnje novice (7. t. m.) pravijo, da Avstrija gotovo zasede Bosno, poročajo pa tudi, da se vsa turška vojska iz bolgarskih trdnjav pomika v Bosno, da zabrani zasedanje. Mi menimo, da bi Avstrija bila najboljšje storila, da je precej takrat, ko je Plevno palo, zasedla Bosno i Hercegovino, ker sedaj bi uže ti deželi lahko imela v svojej oblasti; tako pa utegnó nastati velike zapreke i lahko tudi nova vojna.

Turški jarem je v Evropi zdrobljen; Slovan je svoboden! bodimo za zdaj s tem zadovoljni, veseli, i hvalimo Boga za veliko delo! Leto 1878 bode na veke vekov Slovanom zlato leto, ker ono jim je porodilo slavno bodočnost človeštvu na srečo i v blagoslov. Težave, ki jih imamo še, nosimo mirno, pa delajmo v edinosti i ljubezni do svete, velike domovine; tako se otresemo vsega zla, vseh krivic in postanemo najsrečnejši, najbolj blaženi narod pod solncem.

Zadnjo nedeljo je bil papež kronan, mnogo oken v Rimu je bilo zaradi tega razsvitljenih, ali neka drhal je s kameni pobijala taka okna zato, ker papež nij naznačil svoje volitve laškej vladi.

Novi papež odpravlja vse nepotrebnosti; drago in oholo švicarsko stražo je uže razpustil, če tudi se je upirala, i govori se, da razpusti vse vojaštvo. — Prav ima, najboljšje papeževo vojaštvo je Kristova beseda, s to besedo vlada on veseljni svet.

Domače stvari.

* **Tržaški magistrat** je v minolem letu za dac potegol od vina 1 milijon 353 tisoč 424 gl., od piva 300 tisoč 218 gl., od žganja 125 tisoč 27 gl., od mesa 338 tisoč 371 gl. Vsega vkup 2 milijona 117 tisoč 41 gl. to je skoraj toliko, kakor dohodke ene knježevine, pa vendar ima mesto dolg in meščani pomanjkanje vsega, kar je treba; tako gospodarijo naši skrbni Hermetovci.

* **Statistika januarja.** Rojenih je bilo 453 in sicer 241 moških, 212 ženskih. Umrlo je 267 moških, 241 ženskih. Porók je bilo 42 verskih, ena civilna.

* **Bog norcev, Kurent,** se šopiri letos zelo po Trstu, pri vsem tem, da je velika revščina in malo dela. Korzo je bil prav dobro obiskan, kočij ogromno število, z veseljem smo zapazili, da se narodne trobojne barve vedno bolj kažejo, več konj je imelo trobojne trakove vpletene v grivi, tudi neko lrdelo naličnikov je nosilo slovensko trobojnico okrog. Mestna čitalnica je imela v sabota krasen ples, rojanska pa v vtorek zvečer malo maškerado in ob polnoči mrtvašnico za pustom šaljivimi govori.

* **Vreme** je tako gorko, da mandlji vse vprek cvetó in tudi metulji uže letajo; lepe spomlandanske dneve imamo, ali ne pozabimo, da ima sušec rép zavít.

* **Megla,** ktera je bila minoli teden tako gosta, da so se ladije morale le počasi in z veliko nevarnostjo voziti, je srečno minola, nesreče ni bilo ta pot nobene.

* **Lahonski Pavliha.** *L'Indipendente* ima vedno čudne napade, patroni tega lista gotovo nemajo v glavi vsega v redu, kajti pri vsakej priliki povdarjajo ti zmedeni kramarji, da je Trst laški, kakor da bi kje blizu Rima stal; minoli teden se je prav visoko na kozla postavil in z metljo ali kali mahoma vse podnebje z laško barvo namažal, kajti pisal je: *Trst pod našim lepim italijanskim podnebjem.* Vprašamo „imper-tinente“, bi le ne hotel tudi *Franzjosefsland* v svoje podnebje vzeti? Pa kaj hočete, pust je bil in ta svetnik na nje najbolj vpliva.

* **Zblaznel** je nek okoličan v cerkvi pri sv. Jakobu mej duhovnim opraviлом, začel je peti in moliti na glas, morali so ga v blaznico peljati.

* **Pala je iz III. nastropja** 12 letna deklica čez stopnice ter se tako pobila, da bo težko ozdravela.

* **Iz vodnjaka** so izvlekli na Greti mrtvega vojaka, kakor se govori, moral je najmanj 8 dni v vodi ležati; kako je v vodnjak prišel, preiskava razjasne.

* **Utonil je v Žavljah** v neki luži 50 letni čevljar iz Rocola, naj brže je bil vinjen ter se zvrnil v lužo, iz ktere se ni mogel pomagati; zapustil je družino.

* **Porodila je na ulici** neka Brškica, nenadoma so jo napadle težave, morali so jo potem v bolnico prepeljati.

* **Zabodel je svojo ženo** nožem nek postrešček, ker sta se zbesedila v krčmi in mu je dala klofuto.

* **Z nožem je ranila** neka žena drugo, ker ste se v prepiru steple, kaj bo še, ker uže ženske nožem sujejo!

* **Ukral je nek mornar** potniku na Llojdovem parniku mošnico z 111 gl. ki mu je na tla pala, policija ga je precej zgrabila.

* **Črna tržaška knjiga**, ktera se vedno polni, posebno predpustom, kar izvira iz slabe izreje otrok. Neki otroci so zažgali kmetu voz sena, ki ga je po ulici v mesto peljal; urno so priskočili ljudje, prerezali vrvi ter voz prebrnoli, da se je živina in voz rešil.

Razne stvari.

* **Ruske trofeje**, to je zarobljenega orožja in vojakov v turški vojni je ogromno. Od začetka vojne do primirja so ujeli Rusi 31 paš, 172 tisoč vojakov, zaplenili 1268 topov, 162 tisoč 200 pušk, 9600 platnenih šatorov, 42 tisoč konj, vse to od redne vojske; od Bašibozukov in Črkezov pa 200 tisoč pištol, nožev, pušk in 13 tisoč bodal in sulic, zastav je ogromno število bilo vzetih. Naši bratje Rusi so Turčina do mala potrli.

* **Ženske londonskega useučilišča** so dobile po predlogu senata pravico biti izpraševane v vseh predmetih, ter dobivati

diplome vseh strok znanstva. V veliki debati, ktere so se vdeležili vsi doktorji, bil je predlog sprejet z 242 proti 110 glasov.

* **Ukral je denarničar** laške južne železnice nad polu milijona ter ubegnol čez morje, pa kakor florentinski listi poročajo, ugrabili so ga v Afriki v Tunisu se svojo prilžnico, imel je še dve sto tisoč pri sebi.

* **Veliko ljudi so potrli** v veliki cerkvi v Milanu na Laškem o priliki mrtvašnice za kralja V. Emanuela. Cerkev je bila do zadnjega trenutka zaprta predno se je maša začela, potem pa so odprli vrata, množica plane se silo v cerkev, v veliki gnječi je podrla na tla več ženskih in moških, krik je bil grozovit in le z veliko muko so izvlekli vse polomljene na tla podrte ter jih v bolnico odnesli, kjer so nekteri umrli.

Izjava.

V listu dne 10. maja 1877 smo prinesli dopis iz Logatca, zarad ktereга sta visoko čestita gg. Anžon Ogrinec, bivši c. k. okrajni glavar, in Matevž Markič, župnik v Logatcu, tožbo zarad žaljenja časti pri tukajšnji c. k. deželni sodnji proti dopisniku, Gregorju Cempre, in uredniku „Edinosti“ vložila.

Ker pa dopisnik ni mogel pri preiskavi po znanih pričah dokazati resnice zapopadka svojega dopisa, ker on tudi nam ni hotel ali ni mogel na naše večkratno pozivljanje takih dokazov dati, ker smo iz preiskavnih aktov prepričanje dobili, da je bilo vedenje omenjenih častitih gospodov vselej postavno in da prav zarad občno znane in vedne poštenosti čast pri svojih predstojnikih in spoštovanje pri ljudstvu vživata, obžalujemo, da je dopisnik jako lahkomišelnost postopal in nam neresnične reči poročal.

Pri tej priliki opominjamo naše dopisnike, naj nam le resnične stvari poročajo, ktere lahko vsak čas tudi pred sodnijo dokažejo, ker sicer nam velike sitnosti in neprilike delajo.

V Trstu 6. marcija 1878.

Uredništvo.

Razpis konkurza.

Od ženitvanskih podpor Cesarice Elizabete ustanovljenih od gospoda barona Ambrozija Ralli leta 1876 je na zaspolaganje en dar v znesku štirih sto goldinarjev, kteri se ima podeliti od tukajšnega c. k. namestništva dvema ubogima ženinoma katolške vere iz delalskega ali kmečkega stanu, ki prebivata v Trstu ali v okolici, ter mislita stopiti v zakonski stan v teku tega leta.

Omenjeni dar se bode podelil 24. aprila 1878, na kteri dan ravno pade obhajanje poroke Presvitle Cesarice; dotični znesek se pa izplača še le potem, ko sta bila ženina v cerkvi poročena.

Tisti, kteri mislijo prositi za ta dar, naj položijo dotično pismeno prošnjo pri c. k. namestništvu do 20. marcija t. l., ter naj dokažejo v njej:

1. da sta oba ženina katolške vere, da novic ni še dopolnil pet in tridesetega leta, novica pa ne še tridesetega leta starosti, ter da sta oba trdnega zdravlja;

2. da prebivata v Trstu ali okolici vsaj eno celo leto;

3. da je njuno življenje brez madeža, da si sta pridobila ali da samo oskrbujeta eno kmetijo, ali pa da se pečata s kakim drugim delom, ktero jim nese toliko zaslužka, da ž njim lahko vzdržujeta eno družino.

4. Zadnjič se morata ona zavezati, da stopita v zakonski stan še v tekočem letu.

Od c. k. namestništva

V Trstu dne 3. februarja 1878.

Razpis

službe županijskega tajnika in služeb županijskih stražnikov.

Razpisana je tukaj služba županijskega tajnika z letno plačo 520 f. i prostim stanovanjem. Prosci naj vložijo svoje prošnje do 21. februarja t. l. pri tem županstvu. Dokazati imajo, da umé popolnoma nemško in pismeno slovenski, nemški i italijanski, da so do sedaj pošteno živeli, ter da poznajo županijsko uradovanje.

Prosti ste v tej županiji s sedežem v Sežani tudi dve mesti županijskih stražnikov z letno plačo 320 f. za vsacega stražnika i prostim stanovanjem. Prositelji naj v svojih prošnjah do 21. februarja t. l. dokažejo, da znajo vsaj slovenski pisati, da ume i nekaj italijanski govoriti i da so do sedaj pošteno živeli.

Županijski ured Sežanski 17. januarja 1878.

Koristno naznanilo

prečast. dohovščini.

Tovarna za izdelovanje voščenih sveč, lastnina Alojzija Bader-ja v Gorici, ki je bila odlikovana s sreberno svetinjo in častnim diplomom pri svetovni razstavi v Parizu leta 1855, na Dunaji leta 1873, ravno tako pri razstavah v Gorici leta 1854, Monakovem 1855, in Trstu leta 1871, priporoča svoje sveče iz čistega voska od čebel, po nizkih cenah, ki se ne kidajo in ne onečediijo altarja; gorijo mirno in se počasi povžijejo.

Cerkvena oskrbnštva plačajo lahko koncem leta. Vsaka naročba se hitro in natančno po pošti ali po železnici spolnuje.